

Συμπληρώθηκαν ήδη 17 χρόνια από τις εν ψυχρώ δολοφονίες του **Τάσου Ισαάκ** και του **Σολωμού Σολωμού**

. Ο Τάσος Ισαάκ προτίμησε να αφήσει την άνεσή του, να συμπαραταχθεί με τους μοτοσικλετιστές και όταν ένας σύντροφός του βρέθηκε να δέχεται τα χτυπήματα των τουρκοκυπρίων και των γκριζων λύκων, πήγε να τον βοηθήσει με αποτέλεσμα τον ξυλοδαρμό του μέχρι θανάτου.

του **Στρατή Μαζίδη**

Και πριν καλά καλά ξεραθεί το αίμα του Τάσου, ο Σολωμός Σολωμού δεν άντεξε να βλέπει

την ημισέληνο και έσπευσε να την κατεβάσει. Θυμάστε; Σε ζωντανή μετάδοση παρακολουθήσαμε όλοι τη δολοφονία του.

Και το ελληνικό κράτος; Τι έκανε; Ανέλαβε ανάδοχος των παιδιών του Ισαάκ όπως δήλωσε ο ΥΠΕΞ Πάγκαλος. Αυτό μόνο. Και έκτοτε σταμάτησε η Ελλάδα να γεννά ήρωες.

Παράγει μόνο καλοπερασάκηδες ραγιάδες.

Οι ελεύθεροι άνθρωποι με το Χάρο γίναν φίλοι και με τσιγάρο έφυγαν στα χείλη. Πάντα γελαστοί.

Ισαάκ και Σολωμός δε θα ξαναβγούν από τη μήτρα της Ελλάδας. Μεγάλωσαν με μνήμες και με ανθρώπους που τους έμαθαν ιστορία, τόσο την παλιά όσο και αυτή που οι ίδιοι έζησαν. Η Ελλάδα με την ευρύτερη γεωγραφική της έννοια σταμάτησε να διδάσκει και να εμπνέει τα παιδιά της. Κάνουν βουτιά στο Σούνιο, βλέπουν την τουρκική κορβέτα αλλά δεν ενοχλούνται. Ζουν, κινούνται, εργάζονται σε μια κοινωνία που την ορίζουν ξένοι αλλά δεν τους ενοχλεί.

Τίποτε δεν τους πειράζει. Σημείο αντίδρασης δεν υπάρχει. Η επανάσταση εξαντλείται σε χάχανα και επιδοκιμαστικές κραυγές στη Μύκονο για ένα "κοφ*αλ, κοφ*αλ" που ακούστηκε από κάποιον πάνω στη χαρά του που ακόμη υπάρχει πελατεία να απευθυνθεί.

Η Ελλάδα είναι καταδικασμένη γιατί κι αν ποτέ γίνει εξέγερση δε θα είναι για αυτή αλλά για την τσέπη και τη βολή που χάθηκε, το λίπος που σώθηκε και δεν υπάρχει άλλο να καεί.

Αν ήταν να αντιδράσουν οι Έλληνες για την πατρίδα τους, θα το είχαν κάνει ήδη.